

RAZBOIUL DE DOUA SUTE DE ANI SI ACTUALA OFENSIVA IMPOTRIVA HOMEOPATIEI

Prof.dr.docent DUMITRU DOBRESU

Despre razboi

Razboiul a fost definit ca “ lupta armata intre doua sau mai multe state ori grupari”. In sens figurat, el inseamna neintelegere, cearta, vrajba, dusmanie. (Breban, Mic dictionar al limbii romane, 1997).

Razboiul se poarta intotdeauna intre doua parti, opuse. Acestea pot fi state dar, la scara mai mica, institutii, grupari sociale sau profesionale si chiar indivizi.

In numeroase cazuri cauzele declansarii razboaielor sunt de ordin economic, izvorul este dorinta de dominatie, de inrobire, iar mijloacele ideologice sau diplomatice nu reusesc atingerea scopului.

Au fost descrise numeroase tipuri de razboi. In principiu, toate se incadreaza in doua categorii principale, in functie de scop. Razboi drept, neanexionist, de aparare sau de eliberare. Razboi nedrept, anexionist, de subjugare, cu scop de franarea dezvoltarii.

Declansarea unui razboi apartine, de obicei, partii dominante, care este si agresor si are o baza economica mai buna, care-i permite sa risipeasca avutia poporului. Acest lucru este explicabil, intrucat orice razboi implica niste costuri, care au adesea valori importante. De cele mai multe ori un razboi este declansat de un om sau de un grup restrans din preajma acestuia, dominati de spirit razboinic si detinatori ai unor pozitii care le permit luarea de decizii importante pentru colectivitati. Ei sunt urmati voluntar de un numar restrans de profitori ai razboiului . Cu totii atrag sau obliga sa-i urmeze, grupuri mai mari de oameni, care de obicei suporta cu sacrificii, greutatile si consecintele razboiului.

De obicei, un razboi se termina cu invingatori si invinsi. Adesea insa, invinsii se consoleaza cu ideea ca “ au pierdut o batalie, dar nu un razboi” si se gandesc la revansa.

Rezultatele unui razboi sunt privite diferit de catre invingatori si invinsi. Cea mai corecta apreciere ar trebui facuta din punctul de vedere al oamenilor care nu l-au dorit, nu au nici o implicatie sau vina si care suporta consecintele razboiului. Din aceasta perspectiva rezultatele sunt totdeauna negative, mai ales victime nevinovate si invrajbirea oamenilor.

Durata razboaielor a cunoscut lungimi diferite, dela cateva luni la multi ani. Recordul pare a fi fost “razboiul de 335 ani”, intre Olanda si Insulele Scilly.

S-a scris enorm despre razboaie intrucat, potrivit statisticilor, in ultimii 3500 de ani, Pamantul nu s-a bucurat decat de 230 de ani de pace. Aceste date par a se referi la razboaie armate. Razboaie, in sens figurat, au fost si vor fi practic permanente, in toata lumea, ceea ce constituie o nota putin magulitoare pentru caracterul oamenilor. In acest context sumbru, orice initiativa in favoarea diminuarii spiritului razboinic, devine lumina si speranta de mai bine. Ceea ce incerc sa fac prin acest articol.

Razboiul dintre alopatie si homeopatie

Razboiul care este subiectul articolului meu este prezentat de cei care l-au declansat si-l intretin, ca unul intre alopatie si homeopatie. El intruneste toate trasaturile prezentate mai inainte, motiv pentru care le-am descris in introducere.

Acest razboi a inceput cu peste 200 de ani in urma, imediat dupa descoperirea Homeopatiei de catre medical german Hahnemann. Medicina de la sfarsitul secolului al 18-lea si inceputul secolului al 19-lea era intr-o faza stiintifica. Terapeutica folosea mai ales plante medicinale si unele substante naturale. Acestea erau descrise ca "substante medicinale" ("Materia medica") si erau predate studentilor odata cu invatamentul clinic. Nu exista notiunea de medicament si nici stiinta medicamentului, Farmacologia.

Eficacitatea potentiala si dovedita a medicamentelor homeopate, mult superioara "substantelor medicinale" de la sfarsitul sec. al 18-lea, a facut ca, initial, Homeopatia sa aiba succese uimitoare, surprinzatoare pentru acea epoca. Cum era de asteptat, aceste succese au generat imediat opozitie intensa din partea medicilor alopati, sperati de succesele homeopatiei. A fost inceputul razboiului. Cu trecerea anilor, o data cu dezvoltarea industriei farmaceutice alopatie, initiativa si mentinerea razboiului au fost preluate de aceasta industrie.

Intre timp, alopatia a evoluat spectaculos, ajungand la performantele remarcabile de azi. In paralel, s-au accentuat si aspectele negative, unele majore, ca frecventa si gravitatea efectelor adverse si costurile tot mai mari. Cu toate acestea, alopatia isi vede numai partile pozitive si evita sau omite sa scoata la vedere pe cele negative. In schimb homeopatia a rams la stadiile de inceput, pastrand totusi avantajele evidente ca eficacitatea remarcabila, lipsa efectelor adverse, costurile mici, aspecte deosebit de pozitive, pe care nu le scoate in evidenta atat cat ar merita. Pentru a se justifica in fata oamenilor alopatia invoca lipsa de eficacitate a medicamentelor homeopate si preocuparea taberii alopatie pentru binele oamenilor. Acesta este numai un pretext. Eficacitatea medicamentelor homeopate a fost demonstrata cu prisosinta prin numeroase lucrari de cercetare stiintifica, necunoscute alopatilor sau ignorate in mod intentionat.

Este foarte important a sublinia ca razboiul de 200 de ani dintre alopatie si homeopatie nu este, in realitate, intre cele doua ramuri ale stiintelor medicale. Este vorba de un razboi declansat de anumite grupuri de oameni care au interese economice bine definite, mai exact, sefii acestor grupuri, care actioneaza in numele alopatiei. Nu este, in nici un caz, un razboi al multor oameni. Cei care intretin razboiul nu ezita sa atraga in slujba intereselor lor cat mai multi oameni, medici sau din afara domeniului medical, care sunt ca soldatii executanti, lipsiti de cunostinte minime despre homeopatie.

Important este faptul ca acest razboi este unul nedrept, de fapt unidirectional, al unei minoritati din tabara alopatiei, contra homeopatiei, ca metoda terapeutica. Este un instrument folosit in primul rand impotriva homeopatiei dar, mai important, impotriva oamenilor, a umanitatii, pe care vor sa-i lipseasca de jumatate din potentialul terapeutic pus la dispozitia oamenilor de catre natura.

In conditiile societatii moderne razboiul alopatie-homeopatie se desfasoara cu aspecte deosebite. Se atrage mass media. La noi, fara jena, o publicatie ca revista Capital, care are un profil publicistic bine precizat, a publicat un articol calomnios privind

eficacitatea medicamentelor homeopate, care este în afara preocupărilor revistei. În plus, articolul este semnat de o persoană fără pregătire de specialitate. Aceiași revistă refuză să publice un articol al meu, cu conținut științific și obiectiv, care interesează pe orice cetățean, deși sunt cel mai autorizat în domeniu. Mai mult. Oamenii din afara domeniului medical, organizează manifestări de stradă împotriva “eficacității” medicamentelor homeopate. Împotriva unei gândiri logice elementare, unii înghit un flacon cu granule homeopate pentru a demonstra lipsa de “eficacitate”. Nu-și dau seama că acest gest probează lipsa de “toxicitate acută”, ceea ce este o probă extraordinară de avantajoasă pentru medicamentul homeopat. Pentru a se convinge că medicamentul homeopat are “acțiune”, ar trebui să ia, nu un flacon, ci câte 5-10 granule, de cinci ori pe zi, timp de minimum cinci zile consecutive și să se urmărească circa două săptămâni. Se va convinge de existența unei “toxicități cronice”, fenomen care stă la baza homeopatiei.

Este uimitor cât de lipsiți de corectitudine pot fi conducătorii ofensivei împotriva homeopatiei, dacă nu pot accepta că homeopatia, fără a răspunde loviturilor lor, fără a ataca vreodată, a continuat să castige lent încrederea celor care au apelat la ea. În ciuda atacurilor permanente pe care le-a primit, adevărul despre homeopatie a fost înțeles de mulți medici și pacienți. În Germania sunt 6700 medici homeopati. 25% dintre medici de toate specialitățile fac tratamente homeopate. În Marea Britanie există British Homeopathic Association din 1902. Funcționează patru spitale homeopate (unul este Spitalul Regal de Homeopatie din Londra, înființat în 1848) și o Facultate de Homeopatie. Casa regală britanică se tratează de decenii cu medicamente homeopate și are angajat un medic homeopat al curții regale. 42% dintre medici trimit bolnavii la medici homeopati. În Franța circa 80% din populație a făcut tratament homeopat cel puțin odată în viață.

Tinând seama de evoluția raportului dintre alopatie și homeopatie, pentru orice minte lucidă, este clar că, dacă agresorii vor continua să se mențină pe aceleași poziții, acest război nu se va termina niciodată. Nu vor exista învingători și învinși, pentru că alopatia și homeopatia sunt expresii ale legilor naturii, care sunt imuabile și perene. Vor exista însă costuri imense, suportate de agresori, pentru menținerea războiului, de fapt suportate de oamenii nevinovați, care plătesc scump medicamentele alopatice. Și vor exista multe victime, cei care vor crede aberațiile debitate de susținătorii războiului și vor refuza să-și trateze bolile și cu medicamente homeopate, deosebit de eficiente.

Adevărul despre homeopatie

Descoperirea homeopatiei a fost o apariție care nu putea fi concepută decât în limitele cunostințelor medicale ale epocii. Însuși Hahnemann a considerat-o “metoda terapeutică”, concepție care, din nefericire, se menține până astăzi. Datorită acestei concepții, astăzi depășită, homeopatia nu a fost acceptată ca o disciplină medicală ci considerată “MEDICINA ALTERNATIVĂ”. Aceasta este una dintre cele mai mari greșeli din istoria medicinei.

În realitate, Hahnemann a descoperit un al doilea tip de medicament, cel homeopat. Acesta, împreună cu medicamentul alopatic, cunoscut și acceptat de toți, sunt singurele care pot exista, potrivit legilor naturii.

Ca profesor de Farmacologie, din câte știu, singurul din lume care cunoaște și practica homeopatia (am acordat peste 20 000 consultații de homeopatie), mi-am propus

sa o analizez de pe pozitiiile Farmacologiei. Am descoperit ca homeopatia exista ca practica medicala pentruca exista medicamentul homeopat. Este o asemanare perfecta intre alopatie si homeopatie, fiecare din ele existand numai pentruca exista medicamentul respectiv.

Adevarul despre cele doua tipuri de medicamen l-am demonstrate in cartea mea "Farmacologia Homeopata Generala", aparuta in 2007, prima carte de Farmacologie Homeopata din lume. Am completat demonstratia respectiva cu eseu "Medicamentul in secolul al XXI-lea", care cuprinde o expunere a evolutiei alopatiei si homeopatiei in ultimii 200 de ani, eseu publicat in cartea mea "Memomed 2011". In aceste lucrari am aratat idei si fapte de o logica impecabila, imposibil de contestat.

Cele doua tipuri de medicament sunt ipostaze, stari concrete diferite ale conceptului de medicament, care este unul singur. Ele sunt complementare, se completeaza, nu se exclud. Ele sunt cele doua parti egale ale unui intreg, care se supune legii universale a dualitatii, intalnita in numeroase fenomene si realitati ale lumii materiale si spidituale.

Am demonstrate ca homeopatia este Farmacologia Homeopata, stiinta medicamentului homeopat si prin aceasta este Farmacologia Ecologica, concept lansat de mine din 1998. Ca, asa cum exista un singur concept de medicament, tot asa exista o singura stiinta a medicamentului, Farmacologia, cu doua ramuri, alopata si homeopata.

Asemanarile dintre alopatie si homeopatie sunt evidente. Din punct de vedere stiintific alopatia este stiinta medicamentului alopat, homeopatia, stiinta medicamentului homeopat. D.p.d.v. al practicii medicale alopatia este metoda terapeutica cu medicamente alopate, deci Farmacoterapie alopata, homeopatia este Farmacoterapie homeopata. D.p.d.v. conceptual alopatia si homeopatia sunt doctrine medicale bine definite .

Ca si in orice alt domeniu al stiintei, eficacitatea si valoarea medicamentului homeopat nu pot fi stabilite decat de cei care si-au insusit bine cunostintele de specialitate si au suficienta experienta practica in domeniu. Nu fara importanta este faptul ca, dintre sutele de mii de medici homeopati din toata lumea, care au practicat Homeopatia, nu a existat nici unul care s-o fi abandonat din cauza lipsei de eficacitate.

Pentru a convinge despre corectitudinea celor afirmate mentionez ca, atat pe plan international cat si in fiecare tara, exista organe si organisme oficiale care reglementeaza toate aspectele privind medicamentele. Organizatia Mondiala a Sanatatii (OMS) este organul de specialitate a Organizatiei Natiunilor Unite (ONU). OMS nu face nici o deosebire intre medicamentul alopat si cel homeopat. Chiar sustine promovarea celui homeopat, avand in vedere avantajele pe care le ofera. Am fost 25 de ani expert pentru medicamente al OMS. La nivelul Uniunii Europene (UE) exista Agentia Europeana a Medicamentului (EMA) care are ca obiectiv armonizarea legislatiilor privind calitatea, eficienta si securitatea medicamentelor. Toate normele si directivele elaborate, nu fac nici o deosebire intre medicamentul alopat si cel homeopat. In fiecare tara si in Romania, exista Agentia Nationala a Medicamentului (ANM). Personal am initiat si am pus bazele agentiei din tara noastra. Legislatia noastra in domeniul medicamentului este in totala concordanta cu cea a UE.

Cu toate ca forurile oficiale care raspund de sanatatea populatiei, tinand seama de realitatea dovedita stiintific, pun pe acelasi plan cele doua tipuri de medicament, facultatile de medicina nu accepta homeopatia si nu o predau studentilor. Aceasta discriminare face ca cea mai mare parte dintre bolnavi sa fie tratati numai cu jumatate din

potentialul therapeutic oferit de natura. Tinand seama de valoarea reala si de particularitatile fiecaruia dintre cele doua tipuri de medicamente, logic este ca ambele sa fie predate la Facultatile de Medicina, atat Farmacologia alopata cat si Farmacologia homeopata. Aceasta va aface ca fiecare medic sa fie capabil sa prescrie ambele tipuri de medicament, in functie de particularitatile fiecarui caz tratat, atat in ambulator cat si in spital. Acesta este, cred cu fermitate, obiectivul major al medicinei din anii inceputului de secol XXI.

Invitatie la comportare rationala

Articolul de fata se adreseaza oamenilor de buna credinta, medici si nemedici. Este si un averisment si o invitatie ca, fiind vorba de probleme care intereseaza sanatatea fiecarui om si a societatii in ansamblu, fiecare sa ia aminte la chemarile ademenitoare impotriva propriei lor sanatați si a vietii

Amintesc ca, date fiind pagubele aduse omenirii de catre razboaie, societatea a reactionat stabilind "legi si obiceiuri ale razboiului", norme de drept international care trebuie respectate de partile beligerante in raporturile dintre ele. Scopul, inlaturarea folosirii mijloacelor de natura a provoca suferinta mari si ocrotirea populatiei impotriva consecintelor operatiilor de lupta. Incalcarile acestor legi sunt considerate crime internationale. Consecintele razboiului de care ne ocupam l-ar putea incadra in categoria mentionata mai sus.

Imi ingadui sa cred ca, cei peste 60 de ani de viata inchinati medicamentului alopata si homeopata, cunostintele teoretice si practice medicale acumulate (5 medicamente alopate originale, printre care Distonocalm, Calmogen, 20 medicamente originale homeopate, 33 carti despre medicamentele alopate, 5 carti despre medicamentele homeopate, primele din lume de Farmacoloige homeopata, una publicata si in limbile franceza si engleza) si seviceile aduse oamenilor prin aceste contributii, ma indreptatesc sa-mi asum rolul de mediator si sa propun, nu o amnistie ci pace neconditionata, totala si definitiva, in razboiul de 200 de ani dintre alopata si homeopatie. Mai mult. Trecerea de la rivalitate si lupte inutile si daunatoare la colaborare stransa, garantie sigura a unor realizari exceptionale, pentru sanatatea oamenilor si umanitatii. Pentru sustinerea pledoariei mele subliniez ca alopata si homeopatia au un acelasi scop comun, sanatatea si viata oamenilor, bunurile lor cele mai de prët, cu valoare inestimabila, la care au dreptul egal toti oamenii, fara nici o deosebire. Medicamentele nu sunt bunuri de larg consum, pe care si le procura fiecare cum doreste sau cum poate. De aceea, in distribuirea medicamentelor catre populatie nu trebuie sa existe nici concurenta si nici competitie. Numai colaborarea poate rezolva problemele deosebit de dificile ale pastrarii sanatații.